

Co mi w mym życiu najświętsze w świecie,

Cudne jak wiosna, wonne jak kwiecie,

To polska ziemia, krwią, łzami żyzna

Moja Ojczyzna.

Czego pilnować, jak relikwii,

I bronić muszę, gdy ręce czyje

Sięgną po ojców moich spuściznę,

Mojej Ojczyzny.

O, ziemio czarna, ziemio Witosów,

Ziemio Mickiewiczów, Ziemio Bartoszków,

Że cudna o-na, każdy mi przyzna,

Moja Ojczyzna.

Z kim się podzielę bólem i łzami,

Zarobkiem moim i zaszczytami,

Krwią moją, sercem i krwawą blizną,

Z moją Ojczyzną. (S. Komoniewski)